

คณะจิตวิทยา

การสำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
และพฤติกรรมการณ์การเข้าชั้นเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาวจิราพันธ์ บุญพอ

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2550

A SURVEY OF BELIFE, ATTITUDE, SUBJECTIVE NORM, PERCEIVED BEHAVIORAL
CONTROL, INTENTION AND ATTENDED CLASS BEHAVIOR OF STUDENT IN
HUMAN RELATIONS CLASS OF CHULALONGKORN UNIVERSITY

Miss Jirapan Boonpor

A Senior Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Bachelor of Science in Psychology
Faculty of Psychology
Chulalongkorn University
Academic Year 2007

4737412938 นางสาวจิราพันธ์ บุญพอ : การสำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (A SURVEY OF BELIFE, ATTITUDE, SUBJECTIVE NORM, PERCEIVED BEHAVIORAL CONTROL, INTENTION AND ATTENDED CLASS BEHAVIOR OF STUDENT IN HUMAN RELATIONS CLASS OF CHULALONGKORN UNIVERSITY) อ. ที่ปรึกษา: อาจารย์ชวัลณัฐ เหล่าพูนพัฒน์
 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์กฤษณ์ อริยะพุมพิงส์, 62 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเข้าชั้นเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซิน และพิชไบน์ และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของไอเซิน

ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติทางตรง ($\beta = .36, p < .001$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง ($\beta = .18, p < .05$) และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง ($\beta = .28, p < .01$) ร่วมกันทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ ($r = .66, p < .001$)
2. เจตคติทางตรง ($\beta = .31, p < .01$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง ($\beta = .13, p \geq .05$) และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง ($\beta = .27, p < .01$) และความโน้มเอียงทางจริยธรรม ($\beta = .18, p \geq .05$) ร่วมกันทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ ($r = .64, p = .001$)
3. เจตนาไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้ ($r = -.01, p \geq .05$)
4. เจตนา ($\beta = -.01, p \geq .05$) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ($\beta = .01, p \geq .05$) ไม่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้ ($r = .01, p \geq .05$)

หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชา จิตวิทยา

ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม.....

4737412938 MISS. JIRAPAN BOONPOR : A SURVEY OF BELIFE, ATTITUDE,
 SUBJECTIVE NORM, PERCEIVED BEHAVIORAL CONTROL, INTENTION AND
 ATTENDED CLASS BEHAVIOR OF STUDENT IN HUMAN RELATIONS CLASS OF
 CHULALONGKORN UNIVERSITY. PROJECT ADVISOR : CHAWALLANAT
 LAOPOONPAT, PROJECT CO-ADVISOR : KRIS ARIYABUDDHIPHONGS. 62 pp.

The purpose of this research was to study the variables related to attended class behavior of student in Human relations class of Chulalongkorn University. The instrument in this research was a questionnaire developed on the basis of the theory of Reasoned Action of Fishbein and Ajzen, and the theory of Planned behavior of Ajzen.

The result of show that :

1. Attitude ($\beta = .36, p < .001$) , subjective norm ($\beta = .18, p < .05$) , and perceived behavioral control ($\beta = .28, p < .01$) can significantly predict behavior intention. ($r = .66, p < .001$)
2. Attitude ($\beta = .31, p < .01$) , subjective norm ($\beta = .13, p \geq .05$) , perceived behavioral control ($\beta = .27, p < .01$) and moral obligation ($\beta = .18, p \geq .05$) can significantly predict behavior intention. ($r = .61, p < .001$)
3. Intention can't significantly predict behavior. ($r = -.01, p \geq .05$)
4. Intention ($\beta = -.01, p \geq .05$) and perceived behavioral control ($\beta = .01, p \geq .05$) can't significantly predict behavior. ($r = .01, p \geq .05$)

Program: Bachelor of science
 Field of Study: Psychology
 Academic Year 2007

Student's Signature.....
 Advisor's Signature.....
 Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ชวัลณัฐ เหล่าพูนพัฒน์ ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนช่วยเหลือชี้แนะวิธีการและแก้ไขข้อผิดพลาดเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณอาจารย์กฤษณ์ อริยะพัฒน์พงศ์ ที่กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมและให้คำปรึกษาเมื่อผู้วิจัยเกิดปัญหาระหว่างการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณอาจารย์สันทัต พรประเสริฐวานิชย์ ที่คอยให้คำชี้แนะและแก้ไขข้อผิดพลาดจากการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. พรรณระพี สุทธิวรรณ ที่ทำให้ผู้วิจัยมีมุมมองของโลกที่กว้างขึ้น ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจคำว่ามนุษย์สัมพันธ์มากขึ้น และขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่าน อาจารย์ตลอดการศึกษาของผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบใจในน้ำใจของนายเกรียงศักดิ์ ผิวสุขและนางสาวชนนิกันต์ นิยมศรี เป็นอย่างมาก ที่ช่วยชี้แนะวิธีการทางสถิติในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ หากไม่ได้บุคคลทั้งคู่งานวิจัยนี้อาจไม่สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเช่นนี้

ขอขอบใจนางสาวทิษัมพร ไกรสุทธิกุล ที่คอยเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้วิจัยเมื่อผู้วิจัยมีเรื่องคับข้องใจระหว่างการทำวิจัยในครั้งนี้ และยังช่วยผู้วิจัยในการเก็บข้อมูลอีกด้วย

ขอบใจนางสาวกุลธิดา จันทป ที่ให้ผู้วิจัยยืมคอมพิวเตอร์เมื่อเวลาฉุกเฉิน

ขอบใจเพื่อนร่วมห้องพักของผู้วิจัย ที่เข้าใจและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา ไม่ว่าจะเป็นเวลาที่มีปัญหาหรือเวลาผู้วิจัยดีใจ เพื่อนร่วมห้องจะคอยอยู่เคียงข้างผู้วิจัยเสมอ

ขอบคุณเพื่อนๆ และพี่ๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจและสร้างสีสันในชีวิตให้กับผู้วิจัยตลอดมา ทำให้ผู้วิจัยมีช่วงเวลาพักผ่อนระหว่างการทำการวิจัย

และขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทุกคนที่เสียสละเวลาอันมีค่า ในการตอบแบบสำรวจของผู้วิจัยด้วยดี หากไม่มีบุคคลเหล่านี้งานวิจัยฉบับนี้ก็คงไม่อาจสำเร็จลุล่วงลงได้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย และกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา โดยเฉพาะเมื่อผู้วิจัยมีปัญหาท่านจะคอยช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดเวลา

จิราพันธ์ บุญพอ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	2
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2
วัตถุประสงค์	7
คำจำกัดความ	7
ขอบเขตของการวิจัย	9
ตัวแปรในการวิจัย	10
สมมติฐานในการวิจัย	10
2. วิธีดำเนินการ	12
กลุ่มตัวอย่าง	12
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	13
ประสิทธิภาพของเครื่องมือ	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
การวิเคราะห์ข้อมูล	21
3. ผลการวิจัย	23
4. อภิปรายผลการวิจัย	30
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	35
รายการอ้างอิง	40
ภาคผนวก	41

ภาคผนวก ก	42
ภาคผนวก ข	45
ภาคผนวก ค	52

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) 14
2	กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชา มนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) 15
3	คำคุณศัพท์ที่แสดงความรู้สึกที่มีต่อการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) 16
4	ปัจจัยเด่นชัดเกี่ยวกับการควบคุมที่มีผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียน เรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์(Human Relations) 17
5	ความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติต่อการเข้าชั้นเรียนทางตรง(A_B) และทางอ้อม ($\sum b_i e_i$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง (SN) และทางอ้อม ($\sum NB_i C_i$) การรับรู้การควบคุม พฤติกรรมทางตรง (PBC) และทางอ้อม ($\sum C_k P_k$) ความโน้มเอียงทางจริยธรรม (MO) และมาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I) 20
6	ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง 25
7	คะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตร คะแนนต่ำสุดและสูงสุดของข้อมูลจริง มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมาตรต่างๆ เมื่อวิเคราะห์รวมกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมด 26
8	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ $b_i e_i$, SN กับ $\sum NB_i C_i$ และ PBCกับ $\sum C_k P_k$ เมื่อวิเคราะห์รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 27
9	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ SN, SNกับ PBC และ A_B กับ PBC..... 27
10	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) สัมประสิทธิ์ถดถอย (β) ระหว่าง A_B กับ I , SN กับ I , PBC กับ I, MO กับ I, PBC กับ B สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่าง A_B , SN, PBC และ MO กับ I สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง PBC, I กับ B 28

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการกำหนดให้นิสิตแต่ละคณะต้องเลือกลงทะเบียนเรียนในวิชาที่เป็นวิชาของต่างคณะอื่นๆ ทั้งนี้ก็ให้นิสิตทุกคนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากศาสตร์ที่ตนได้ศึกษาอยู่ อีกนัยหนึ่งก็เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับนิสิตได้เห็นโลกของการศึกษาในอีกมุมมองหนึ่ง นอกเหนือจากที่ตนเองได้ศึกษามา นอกจากนี้แล้วการเรียนวิชาเลือกที่นอกเหนือจากการเรียนวิชาภายในคณะตนเองยังทำให้นิสิตได้รู้จักนิสิตต่างคณะมากขึ้น มีการปฏิสัมพันธ์กับนิสิตต่างคณะที่หลากหลายกันไป นับเป็นการฝึกทักษะทางด้านการเข้าสังคมให้กับนิสิตอีกด้วย ซึ่งวิชาที่เปิดสอนสำหรับเป็นวิชาเลือกนั้น นิสิตสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ

วิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) นับเป็นหนึ่งในวิชาเลือกที่ได้รับความนิยมมากที่สุดวิชาหนึ่ง ในแต่ละภาคการศึกษาจะมินิกิตจากหลากหลายคณะลงทะเบียนเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์เป็นจำนวนมาก จะพบว่าในช่วงของการขอเพิ่มหรือลดรายวิชา หรือในชั้นเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ในช่วง 2 สัปดาห์แรก จะมีนิสิตจำนวนมากมาขึ้นคำร้องขอลงทะเบียนเพิ่มในรายวิชานี้เป็นอย่างมาก เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาของการขอเพิ่มวิชาเรียนจะพบว่า ทุกตอนเรียนของวิชามนุษยสัมพันธ์จะมีนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้จำนวนมากเกินกว่าที่อาจารย์ประจำวิชากำหนด ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากกว่า ทำให้นิสิตเหล่านี้จึงมุ่งมั่นในความต้องการที่จะเรียนในรายวิชาดังกล่าว

จากการสอบถามนิสิตถึงเหตุผลของความต้องการเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ ผลคือนิสิตส่วนใหญ่มักตอบไปในทางเดียวกันว่าเป็นวิชาที่เรียนง่าย ได้เกรดง่าย และสนุก และที่สำคัญไม่ต้องเข้าเรียนก็ได้ ซึ่งผู้วิจัยก็เป็นหนึ่งในผู้ที่สามารถลงทะเบียนเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ได้ ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้เข้าเรียนพบว่า ทุกสัปดาห์มีนิสิตเข้าเรียนเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่ามีเหตุผลใดที่ส่งผลให้นิสิตเข้าเรียนวิชานี้อย่างสม่ำเสมอ เพราะเหตุผลส่วนใหญ่ที่นิสิตลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว เนื่องมาจากเป็นรายวิชาที่เรียนง่าย และไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน และเหตุใดเมื่อเข้ามาเรียนแล้ว นิสิตส่วนใหญ่จึงได้เข้าเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรต่างๆ ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ของ Ajzen เพื่อศึกษาปัจจัยความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่ม อ่างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงเจตนาเชิงพฤติกรรมและสามารถ

ทำนายพฤติกรรมได้อย่างถูกต้อง และเนื่องจากพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมที่อยู่คู่กับนิสิตนักศึกษาทุกคน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาองค์ประกอบอื่นที่อยู่นอกเหนือจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนเพิ่มขึ้น คือ ความโน้มเอียงทางจริยธรรม ซึ่งจะกล่าวถึงในรายละเอียดต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางในการสร้างระบบการเรียนการสอนที่น่าดึงดูดใจแก่นิสิตต่อไป

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior หรือ TPB) ของ Ajzen (1985 อ้างถึงใน ภทิตา ภูริเดช, 2549) ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวถูกสร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการอธิบายหรือทำนายพฤติกรรมที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1.) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลจะตัดสินใจกระทำ ก็ต่อเมื่อได้คิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ ร่วมกับได้พิจารณาผลที่อาจเกิดจากการกระทำของตน ก่อนตัดสินใจลงมือกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้นๆ
- (2.) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลไม่สามารถควบคุมได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ปัจจัยด้านข้อมูล ทักษะและความสามารถ ปัจจัยด้านอารมณ์และความจำเป็นที่ต้องทำ ปัจจัยด้านเวลาและโอกาส รวมถึงปัจจัยการขึ้นอยู่กับผู้อื่น เป็นต้น

ซึ่งจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 1988) จะเห็นว่า การบรรลุซึ่งเป้าหมายของพฤติกรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับเจตนาหรือความต้องการของบุคคลเพียงอย่างเดียว ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ไม่ใช่สิ่งจูงใจอื่นๆ อีกด้วย เช่น โอกาสและทรัพยากรที่จะเป็น ซึ่งถือเป็นปัจจัยควบคุมที่จะทำให้บุคคลแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ

สำหรับปัจจัยควบคุม (control factors) Ajzen (1988) ได้อธิบายถึงปัจจัยควบคุมโดยแบ่งเป็น 2 ด้านหลักคือ

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่

1.1 ข้อมูล ทักษะ และความสามารถ บุคคลที่มีเจตนาจะทำพฤติกรรมบางอย่างหลังจากได้พยายามแล้ว ก็พบว่าเขาไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้เพราะขาดข้อมูล ทักษะ หรือความสามารถ เช่น นักท่องเที่ยวที่ไปติดค้างอยู่บนเกาะไม่สามารถกลับคืนแผ่นดินได้ใน 2 วัน เพราะขาดข้อมูลการพยากรณ์อากาศ หรือการจะมีลูกอีกคนก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยของความสามารถ

มากกว่าจะขึ้นกับเจตนาเพียงอย่างเดียว (Vinokor-Kapian, 1978) และการลืมนั้นก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกันที่ทำให้คนไม่ได้ทำสิ่งที่เขามีเจตนาไว้ เช่น คนที่ลืมนำไปบริจาคโลหิตตามที่ตั้งใจไว้ (Pomazal & Jaccard, 1976)

1.2 อารมณ์และการจำต้องทำ พฤติกรรมหลายอย่างบุคคลใช้จิตใจควบคุมได้ยาก ได้แก่ การติดอ่าน การกระตุกที่ตา การกระทำขณะโกรธ เป็นต้น

2. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลในการกำหนดว่าสถานการณ์จะส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำ พฤติกรรม

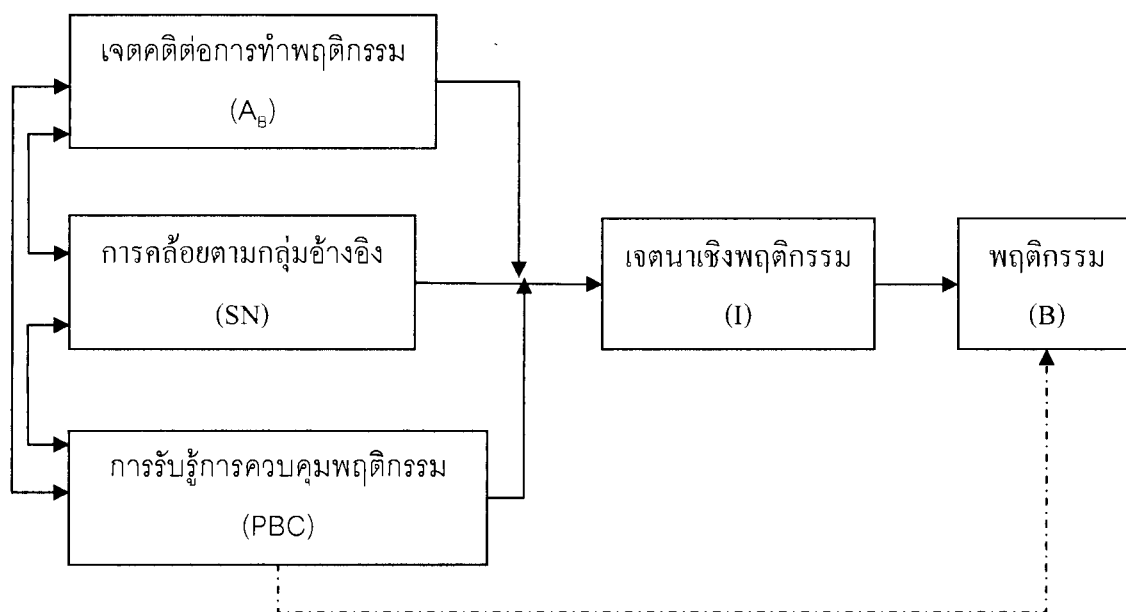
2.1 โอกาส บุคคลอาจขาดโอกาสที่จะทำพฤติกรรมที่ตั้งใจไว้ เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น ในงานวิจัยของ Pomazal และ Jaccard (1976) พบว่านักศึกษาไม่ได้ไปบริจาคโลหิตอย่างที่ตั้งใจไว้ บางคนบอกว่าเพราะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดหวังล่วงหน้าไว้ เช่น มีการสอบโดยไม่ทราบล่วงหน้า การสัมภาษณ์เข้าทำงาน และเป็นหวัด ซึ่งล้วนแต่ทำให้นักศึกษาขาดโอกาสที่จะไปบริจาคโลหิต ในกรณีที่บุคคลมีโอกาสมากกว่าหนึ่งครั้ง การขาดโอกาสเพียงครั้งเดียวอาจจะไม่ทำให้เขางดการกระทำพฤติกรรมนั้นโดยสิ้นเชิง เขาอาจจะเลือกทำในโอกาสต่อไป

2.2 การขึ้นกับผู้อื่น บุคคลอาจไม่สามารถทำพฤติกรรมบางอย่างที่ตั้งใจจะทำได้เพราะการกระทำพฤติกรรมนั้นมีส่วนที่ขึ้นกับผู้อื่น เช่น นายเอนด์กับเพื่อนจะไปรับประทานอาหารด้วยกัน ภายหลังเพื่อนโทรศัพท์มาบอกว่าไปรับประทานอาหารด้วยไม่ได้ นายเอนด์อาจจะงดการไปรับประทานอาหารนอกบ้านในวันและเวลาที่นัดกับเพื่อนไว้

สรุปก็คือ การขาดโอกาสและการขึ้นกับผู้อื่น มักจะนำไปสู่การเปลี่ยนความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมเพียงชั่วคราวเท่านั้น

สาระสำคัญของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 1985, 1988, 1991; Ajzen และ Driver, 1991; Ajzen และ Madden, 1986: ธีระพร อูวรรณโน 2535: 291-293)

โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (จาก Ajzen, 1988, 1991; Ajzen & Driver, 1992; Ajzen & Madden, 1986; Beck & Ajzen, 1991)

1. ปัจจัยหลักในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล (Behavior หรือ B) คือ เจตนา (Intention หรือ I) ซึ่งเจตนาถูกกำหนดโดยปัจจัยหลัก 3 ชนิด คือ เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude Toward the Behavior หรือ A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective norm หรือ SN) และรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control หรือ PBC) โดยปัจจัยทั้งสามชนิดจะมีความสัมพันธ์กับเจตนา (I) สูง และสามารถทำนายพฤติกรรม (B) ได้ก็ต่อเมื่อทุกปัจจัย ได้แก่ A_B , SN, PBC, I และ B มีความสอดคล้องกันทั้งในแง่ของการกระทำ (Action) เป้าหมาย (Target) บริบท (Context) และเวลา (Time) (ลูกศรที่บจาก A_B , SN และ PBC ไป I ในภาพที่ 1) ซึ่งสามารถเขียนออกมาเป็นสมการได้ดังนี้

$$B \sim I = f[A_B\beta_1 + SN\beta_2 + PBC\beta_3] \dots\dots\dots(1)$$

เมื่อ β_1 , β_2 และ β_3 เป็นน้ำหนักที่ได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ

1.1 เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม (Attitude Toward the Behavior หรือ A_B) เป็นการประเมินทางบวกหรือลบต่อการกระทำนั้นๆ จัดได้ว่า A_B เป็นปัจจัยส่วนบุคคล (Personal

Factors) และได้รับอิทธิพลหรือถูกกำหนดจากผลรวมของผลคูณ ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมหรือผลของการกระทำ (Behavioral Beliefs หรือ b) และการประเมินผลกรรมหรือผลของการกระทำ (Evaluation of Consequences หรือ e) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$AB = f \left[\sum_{l=1}^n b_l e_l \right] \dots\dots\dots (2)$$

เมื่อ n คือ จำนวนความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรม

1.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective norm หรือ SN) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าคนอื่น ๆ ที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการหรือไม่ต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้นๆ

SN ขึ้นอยู่กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (Normative Beliefs หรือ NB) ซึ่งหมายถึงความเชื่อที่ว่าบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในกลุ่มอ้างอิงประสงค์จะให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply หรือ MC) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า ตนต้องการทำตามที่กลุ่มอ้างอิงแต่ละกลุ่มต้องการให้ตนทำเพียงไร กลุ่มอ้างอิงในที่นี้หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$SN = f \left[\sum_{j=1}^n NB_j MC_j \right] \dots\dots\dots (3)$$

เมื่อ n คือ จำนวนแหล่งหรือกลุ่มอ้างอิง

1.3 รับรู้การควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control หรือ PBC) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า เป็นการยากหรือง่ายที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ

PBC ขึ้นอยู่กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (Control Beliefs หรือ C) และการรับรู้การควบคุม (Perceived Power หรือ P) ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม หมายถึง ความเชื่อเกี่ยวกับการมี หรือไม่มีทรัพยากรหรือโอกาสที่จำเป็นในการทำพฤติกรรม ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมนี้อาจได้รับอิทธิพลจาก

1.3.1 ประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมนั้นๆ ในอดีต

1.3.2 ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการบอกเล่าจากผู้อื่นเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น

1.3.3 การสังเกตจากประสบการณ์ของคนคุ้นเคยและเพื่อน

1.3.4 มีตัวแปรอื่นๆ ที่เพิ่มหรือลด การรับรู้ความยากของการทำพฤติกรรมนั้น

ส่วนการรับรู้การควบคุม หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า มีปัจจัยบางอย่างที่สามารถ
 ใช้อำนาจหรือขัดขวางการแสดงพฤติกรรมนั้น สามารถเขียนสมการได้ว่า

$$PBC = f[\sum_{k=1}^n C_k P_k] \dots\dots\dots (4)$$

เมื่อ n คือ จำนวนปัจจัย

2. ความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์ของเจตคติต่อพฤติกรรม (A_B) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (PBC) ในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม (I) และ ความสำคัญเชิงสัมพันธ์ของเจตนา (I) และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (PBC) ในการทำนาย พฤติกรรม (B) อาจเปลี่ยนแปลงได้จากพฤติกรรมหนึ่งไปสู่อีกพฤติกรรมหนึ่ง และจากบุคคลหนึ่ง ไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง นั่นคือเจตนาเชิงพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อพฤติกรรม ในในบางพฤติกรรมเจตนาอาจได้รับอิทธิพลจากเจตคติต่อพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุม พฤติกรรม แต่บางพฤติกรรมเจตนาอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งสามไปเสียกัน

3. กฎเกณฑ์ทั่วไปมีว่า หาก A_B , SN เป็นบวกเพียงไรและ PBC ก็เป็นบวกด้วย บุคคล ก็ควรมี I ที่หนักแน่นที่จะทำพฤติกรรมมากเท่านั้น ส่งผลให้การทำนายพฤติกรรมมีความแม่นยำ ขึ้น Ajzen เห็นว่า PBC มีความหมายในแง่แรงจูงใจสำหรับเจตนา บุคคลที่เชื่อว่าเขาไม่มีทรัพยากร หรือโอกาสที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ มักจะไม่มีเจตนาหนักแน่นที่จะทำพฤติกรรมนั้น แม้ว่าเขาจะมี A_B เป็นบวกและเชื่อว่าคนที่มีผลสำคัญสำหรับเขายอมรับให้เขาทำพฤติกรรมนั้นก็ตาม ดังนั้นใน กรณีเช่นนี้ PBC จะเป็นตัวร่วมกับ A_B และ SN ในการมีอิทธิพลต่อ I (ดูสรุปที่จาก A_B , SN และ PBC ไป ในภาพที่ 1 ถือเป็นภาค 1 ของทฤษฎี)

4. PBC อาจสัมพันธ์กับพฤติกรรมโดยตรง โดยไม่ผ่าน I โดยเฉพาะในกรณีที่บุคคลมี PBC ที่ตรงกับความเป็นจริง (ดูลูกศรเส้นไขว้ปลาในภาพที่ 1 ถือเป็นภาค 2 ของทฤษฎี)

5. ในบางกรณี PBC อาจไม่ได้สะท้อนถึงความสามารถในการควบคุมอย่างแท้จริง ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่บุคคลมีข้อมูลน้อยเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ข้อกำหนดในการทำพฤติกรรม หรือทรัพยากรที่มีเปลี่ยนไป หรือกรณีที่มีตัวแปรใหม่ที่ไม่คุ้นเคยเกิดขึ้นในสถานการณ์ ภายใต้ เงื่อนไขเหล่านี้ การวัด PBC อาจเพิ่มความแม่นยำในการทำนายพฤติกรรมได้น้อย

6. บทบาทของความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ทฤษฎีนี้จำแนกความเชื่อเป็น 3 ชนิด คือ

6.1 ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavior Beliefs) ซึ่งมีอิทธิพลต่อ A_B เป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับผลของการกระทำ หากบุคคลมีความเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลกรรมทางบวก เขาก็จะมีเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมนั้น ขณะที่บุคคลซึ่งเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลกรรมทางลบ เขาก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น

6.2 ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative Beliefs) ซึ่งเป็นตัวกำหนด SN เป็นความเชื่อที่ว่าบุคคลหรือกลุ่มคนเฉพาะคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลเชื่อว่าคนอื่นที่มีความสำคัญสำหรับเขาคิดว่าเขาควรทำพฤติกรรมนั้น บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้นในทางตรงกันข้าม หากบุคคลเชื่อว่าคนอื่นที่มีความสำคัญสำหรับเขาคิดว่าเขาไม่ควรทำพฤติกรรมนั้น เขาก็มีแนวโน้มที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น

6.3 ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (Control Beliefs) ซึ่งเป็นพื้นฐานของ PBC เป็นความเชื่อเกี่ยวกับการมี หรือไม่มีทรัพยากรหรือโอกาสที่จะทำพฤติกรรม หากบุคคลเชื่อว่าเขามีทรัพยากรและโอกาสมาก และมีอุปสรรคหรือสิ่งขัดขวางน้อยเพียงไร เขาก็ควรจะรับรู้เขาสามารถควบคุมพฤติกรรมได้มากเพียงนั้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปัจจัยที่ใช้ทำนายพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (1985)

คำจำกัดความในการวิจัย

1. พฤติกรรม การเข้าชั้นเรียน (B) หมายถึง การเข้า - ไม่เข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์
2. เจตนาเชิงพฤติกรรม (I) หมายถึง ความตั้งใจที่จะเข้าชั้นเรียนของนิสิต
3. เจตคติต่อพฤติกรรม (A_B) หมายถึง การประเมินการทำพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนในทางบวกหรือทางลบของแต่ละบุคคล ซึ่งตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน มีวิธีวัด 2 วิธีคือ
 - 3.1 การวัดเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม โดยการประเมินความรู้สึกของบุคคลต่อการกระทำพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียน ในลักษณะดี-เลว หรือชอบ-ไม่ชอบ ด้วยมาตรจำแนกความหมาย

3.2 การวัดเจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรม เป็นเจตคติที่วัดจากความเชื่อซึ่งถูกกำหนด โดยผลรวมของผลคูณระหว่างความหนักแน่นของความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการกระทำหรือ ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (behavioral beliefs หรือ b_i) กับการประเมินผลกรรมหรือผลของการกระทำ (evaluation of consequences หรือ e_i) ซึ่งความเชื่อเกี่ยวนี้เป็นตัวกำหนดเจตคติ พฤติกรรมทางตรงต่อพฤติกรรม สามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$AB = f[\sum_{i=1}^n b_i e_i]$$

เมื่อ n คือ จำนวนความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรม

4. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่ว่า บุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรหรือไม่ควรทำพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งตาม ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน มีวิธีวัด 2 วิธีคือ

4.1 การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง โดยการประเมินของบุคคลว่าบุคคล ส่วนมากที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่า เขาควรหรือไม่ควรทำพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน

4.2 การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม โดยการหาผลรวมของผลคูณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (normative beliefs หรือ NB_j) กับ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (motivation to comply หรือ MC_j)

ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำ หมายถึง ความเชื่อที่ว่าแหล่ง อ้างอิงหนึ่งๆ ประสงค์จะให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน แหล่งอ้างอิง หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อบุคคลนั้น เช่น พ่อ แม่ เพื่อน อาจารย์ เป็นต้น

แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หมายถึง การรับรู้ของบุคคล ตนต้องการทำตาม แหล่งอ้างอิงแต่ละแห่งต้องการให้ตนทำเพียงใด

ซึ่งผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงกับแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$SN = f[\sum_{j=1}^n NB_j MC_j]$$

เมื่อ n คือ จำนวนแหล่งหรือกลุ่มอ้างอิง

ตัวแปรในการวิจัย

1. การใช้ A_B , SN และ PBC ทำนาย I
 - 1.1 ตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย ได้แก่ A_B และ SN
 - 1.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ I
2. การใช้ A_B , SN PBC และ MO ทำนาย I
 - 2.1 ตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย ได้แก่ A_B , SN PBC และ MO
 - 2.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ I
3. การใช้ I ทำนาย B
 - 3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย ได้แก่ I
 - 3.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ B
4. การใช้ PBC กับ I ทำนาย B
 - 4.1 ตัวแปรที่ใช้ในการทำนาย ได้แก่ PBC และ I
 - 4.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ B

สมมติฐานในการวิจัย

1. เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบ และการประเมินผลกระทบเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียน
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
3. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมและการรับรู้การควบคุม
4. เจตคติทางตรงของนักเรียนต่อการเข้าชั้นเรียน มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนิสิตในการเข้าชั้นเรียน มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8. เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตากลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความโน้มเอียงทางจริยธรรม สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9. เจตนาเชิงพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

10. เจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 2

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ตอนเรียนที่ 7 ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2550 จำนวน 101 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชาย 36 คนและนิสิตหญิง 65 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเข้าชั้นเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซ็นและพีชโบว์น (1980) และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของไอเซ็น (1985, 1988, 1991)

โดยเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสำรวจ ได้แก่ ชื่อ นามสกุล เพศ คณะ ชั้นปี รหัสประจำตัวนิสิต เบอร์โทรศัพท์ และอีเมลล์

ตอนที่ 2 : แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเข้าชั้นเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ซึ่งประกอบด้วย

ชุดที่	จำนวนข้อ	
1	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b _i)	14
2	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB _i)	4
3	มาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC _i)	4
4	มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN)	2
5	มาตรวัดการประเมินผลของการกระทำ (e _i)	14
6	มาตรวัดเจตคติทางตรง (A _B)	8
7	มาตรวัดการรับรู้การควบคุม (P _k)	19
8	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (C _k)	19

9	มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC)	4
10	มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I)	4
11	มาตรวัดความโน้มเอียงทางจริยธรรม (MO)	6

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 : แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนวิชา มนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

ขั้นที่ 1 หาความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief) กลุ่มอ้างอิง (Salient Referents) และ ปัจจัยเด่นชัด (Salient Factors) ที่มีต่อพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด (ดูภาคผนวก ก) ให้นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ในตอนเรียน อื่นๆ จำนวน 30 คน ตอบ

ขั้นที่ 2 พิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อที่จะนำไปสร้างข้อกระทบในแบบสำรวจ

ก. นำความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเข้าห้องเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จำนวน 30 คน มาจัดความเชื่อที่มีผลกระทบใกล้เคียงกันเข้าไว้ด้วยกัน เป็นกลุ่มความเชื่อในแต่ละด้าน เรียงลำดับความเชื่อที่มีความถี่จากมากที่สุดไปน้อยที่สุด จากนั้นจึงคัดเลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่สะสมประมาณร้อยละ 75 มรไว้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข) ได้ความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูงสุด 14 ความเชื่อ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา มนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) เรียงตามลำดับความถี่ (N=30)

ลำดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ(b _i)	ความถี่
1	ได้เพื่อนเพิ่มมากขึ้น	22
2	ได้พัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ของตนเอง	14
3	มีความรู้มากขึ้น	14
4	ได้ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	6
5	เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	5
6	ได้รู้จักตัวเองมากขึ้น	5
7	ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยสัมผัส	4
8	สนิทกับเพื่อนมากขึ้น	4
9	มีงานส่ง	4
10	ได้เกรด A	4
11	ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	3
12	ได้เจอเพื่อนในกลุ่มที่เรียนเดียวกัน	3
13	แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างเพื่อน	3
14	คลายเครียดจากวิชาอื่น	3
	รวม	94

ข. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเข้าห้องเรียน นำความเชื่อที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาจัดเรียงลำดับความเชื่อตามความถี่จากมากที่สุดไปน้อยที่สุด พิจารณาเลือกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการอ้างอิงถึงบ่อยๆ ที่มีความถี่สะสมประมาณร้อยละ 75 มาใช้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข) ได้กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด 4 รายการดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา มนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) เรียงตามลำดับความถี่ (N=30)

ลำดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง	ความถี่
1	เพื่อนใหม่ที่เจอในวิชาเรียน	19
2	เพื่อนในคณะที่เรียนด้วยกัน	17
3	อาจารย์ผู้สอน	16
4	ตัวเอง	4
รวม		56

ค. คำคุณศัพท์ที่แสดงความรู้สึกต่อการเข้าชั้นเรียน ที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาจัดรวบรวมคำคุณศัพท์ที่ใกล้เคียงกันทั้งในทางบวก-ลบไว้ด้วยกัน และนำมาจัดเรียงลำดับตามความถี่จากมากที่สุดไปน้อยที่สุด พิจารณาเลือกคำคุณศัพท์ที่มีความถี่สะสมประมาณร้อยละ 75 มาใช้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข) ได้คำคุณศัพท์ที่แสดงความรู้สึก 10 คำ ดังตารางที่ 3 จากนั้นนำคำคุณศัพท์ที่ได้มาสร้างเป็นคำคู่ในทางบวก-ลบ

ตารางที่ 3

คำคุณศัพท์ที่แสดงความรู้สึกที่มีต่อการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) เรียงตามลำดับความถี่ (N=30)

ลำดับที่	คำแสดงความรู้สึก	ความถี่
1	ดี	20
2	สนุก	17
3	น่าเบื่อ	12
4	ง่วงนอน	5
5	เฉยๆ	4
6	ตื่นเต้น	4
7	ประทับใจ	4
8	เพลิดเพลิน	4
9	น่าสงสัย	3
10	รำเริง	3
รวม		80

ง. ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมที่มีผลต่อการบริจาคโลหิต จัดเรียงลำดับปัจจัย สับสนุนและขัดขวางตามความถี่จากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คัดเลือกปัจจัยที่มีความถี่สะสม ประมาณร้อยละ 75 มาใช้ (รายละเอียดในภาคผนวก ข) ได้ปัจจัยเด่นชัด 19 ปัจจัย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

ปัจจัยเด่นชัดเกี่ยวกับการควบคุมที่มีผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา
มนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) เรียงตามลำดับความถี่ (N=30)

ลำดับที่	ปัจจัยที่ส่งเสริม-ขัดขวาง	ความถี่
1	เพื่อน	12
2	กิจกรรมในชั้นเรียน	10
3	เวลาเรียนเข้าเกินไป	8
4	ติดธุระ	8
5	เกรดที่ดี	7
6	เนื้อหาของบทเรียน	6
7	งานที่ต้องส่งในวันนั้นๆ	5
8	คะแนนการเข้าชั้นเรียน	5
9	รูปแบบการสอน	4
10	อาจารย์ผู้สอน	4
11	ความง่วงนอน	4
12	งานกลุ่ม	3
13	การจราจร	3
14	คาบเรียนนานเกินไป	3
15	ความรู้ที่ได้	3
16	กิจกรรมในชั้นเรียน	3
17	Buddy	3
18	ตื่นสาย	3
19	เข้าเรียนไม่ทัน	3
รวม		97

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือ

นำข้อความเชื้อ บุคคลอ้างอิง คำคุณศัพท์ และปัจจัยต่างๆ ที่ได้คัดเลือกไว้แล้วมาสร้างมาตรวัด และจัดทำรูปแบบเดียวกับในตอนที่ 2 ของแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลง ทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) โดยมีจำนวนชุดคำถาม 11 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b_i)	14	ข้อ
ชุดที่ 2	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB_j)	4	ข้อ
ชุดที่ 3	มาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC_j)	4	ข้อ
ชุดที่ 4	มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN)	2	ข้อ
ชุดที่ 5	มาตรวัดการประเมินผลของการกระทำ (e_i)	14	ข้อ
ชุดที่ 6	มาตรวัดเจตคติทางตรง (A_B)	8	ข้อ
ชุดที่ 7	มาตรวัดการรับรู้การควบคุม (P_k)	19	ข้อ
ชุดที่ 8	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (C_k)	19	ข้อ
ชุดที่ 9	มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC)	4	ข้อ
ชุดที่ 10	มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I)	4	ข้อ
ชุดที่ 11	มาตรวัดความโน้มเอียงทางจริยธรรม (MO)	6	ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ชุดที่	มาตรวัด	ค่าชั่วคราว 2 ข้างมาตรวัด	การให้คะแนน
1	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b_i)	เป็นไปได้-เป็นไปได้	-3 ถึง +3
2	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB_j)	เป็นไปได้-เป็นไปได้	-3 ถึง +3
3	มาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC_j)	เป็นไปได้-เป็นไปได้	1 ถึง 7
4	มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN)	เป็นไปได้-เป็นไปได้	-3 ถึง +3

ชุดที่	มาตรวัด	คำขั้วคู่ 2 ข้างมาตรวัด	การให้คะแนน
5	มาตรวัดการประเมินผลของการกระทำ (e_p)	เลว-ดี	-3 ถึง +3
6	มาตรวัดเจตคติทางตรง (A_B)	คำคุณศัพท์ทางลบ- คำคุณศัพท์ทางบวก	-3 ถึง +3
7	มาตรวัดการรับรู้การควบคุม (P_k)	ขัดขวาง-ส่งเสริม	-3 ถึง +3
8	มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (C_k)	น้อย-มาก	-3 ถึง +3
9	มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC)	ยาก-ง่าย, ควบคุมไม่ได้- ควบคุมได้, เป็นไปไม่ได้- เป็นไปได้, เท็จ-จริง	-3 ถึง +3
10	มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I)	เป็นไปได้-เป็นไปไม่ได้	-3 ถึง +3
11	มาตรวัดความโน้มเอียงทางจริยธรรม (MO)	ไม่เห็นด้วย-เห็นด้วย	-3 ถึง +3

การวิเคราะห์ข้อกระทง (Item Analysis)

การวิเคราะห์รายข้อ (Corrected Item-Total Correlation) ทำแต่กับเฉพาะมาตรวัดเจตคติทางตรง (A_B) มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (SN) มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC) และมาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I)

ส่วนมาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b_p) มาตรวัดการประเมินผลของการกระทำ (e_p) มาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB_p) มาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (MC_p) และมาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (C_k) ไม่ได้ทำการวิเคราะห์รายข้อ ทั้งนี้ Fishbein และ Ajzen (1975) อธิบายไว้ว่า มาตรวัดที่มีพื้นฐานจากความเชื่อสร้างมาจากความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูงทุกตัวและเป็นตัวกำหนดตัวแปรที่วัดทางตรงอย่างครบถ้วนแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์รายข้อ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงนำความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำกลุ่มอ้างอิง และความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมที่ได้มาจากการกระตุ้นความเชื่อในขั้นสร้างมาตรที่มีความถี่สะสมจนถึงประมาณร้อยละ 75 มาใช้ทุกข้อ

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

นำมาตรวัดเจตคติทางตรง (A_B) เจตคติทางอ้อม ($\sum b_i e_i$) มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง (SN) มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ($\sum NB_i MC_i$) มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC) มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อม ($\sum C_k P_k$) มาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I) และมาตรวัดความโน้มเอียงทางจริยธรรม (MO) ไปศึกษาสำรวจจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ ตอนเรียนอื่น 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาความเที่ยงโดยวิธีวัดความคงที่ภายในด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5

ความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติต่อการเข้าชั้นเรียนทางตรง (A_B) และทางอ้อม ($\sum b_i e_i$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง (SN) และทางอ้อม ($\sum NB_i MC_i$) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรง (PBC) และทางอ้อม ($\sum C_k P_k$) ความโน้มเอียงทางจริยธรรม (MO) และมาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม (I) (N=30)

มาตรวัด	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์อัลฟา
A_B	8	.92
$\sum b_i e_i$	14x2	.86
SN	2	.89
$\sum NB_i MC_i$	4x2	.82
PBC	4	.58
$\sum C_k P_k$	19x2	.67
MO	6	.63
I	4	.87

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติทางตรงมีค่าสูงสุด รองลงมาคือ มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง มาตรวัดมาตรวัดเจตนาเชิงพฤติกรรม มาตรวัดเจตคติทางอ้อม มาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม มาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

ทางอ้อม มาตรฐานความโน้มเอียงทางจริยธรรม และมาตรฐานการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
ทางตรงตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลจำนวน 3 ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นการสำรวจเพื่อหาความ
เชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด และปัจจัยเด่นชัดเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์
(Human Relations)

ครั้งที่ 2 เป็นการนำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ เพื่อนำมาทดสอบประสิทธิภาพ
ของเครื่องมือ ในช่วงวันที่ 31 มกราคม 2551 ครั้งที่ 3 นำแบบสำรวจที่ผ่านการทดสอบ
ประสิทธิภาพของเครื่องมือแล้วไปใช้จริง โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัย
กับอาจารย์ประจำวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ตอนเรียนที่ 7 เพื่อแจ้งจุดประสงค์การ
วิจัยและขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัย แล้วไปเก็บข้อมูลจริงในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2551 ใน
ชั่วโมงเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ ส่วนพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนผู้วิจัยได้ทำหนังสือเพื่อขอบันทึกการ
เข้าชั้นเรียนจำนวนจำนวน 5 ครั้ง ระหว่างวันที่ 3 มกราคม 2551 จนถึงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2551
จากอาจารย์ผู้สอนเพื่อนำจำนวนการเข้าร่วมชั้นเรียนมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาคะแนนเจตคติจากมาตรวัดเจตคติทางตรง และมาตรวัดเจตคติทางอ้อมที่มีต่อการเข้าร่วมชั้นเรียน
2. คำนวณหาคะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จากมาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงและมาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมที่มีต่อการเข้าชั้นเรียน
3. คำนวณหาคะแนนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม จากมาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงและมาตรวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อมที่มีต่อการเข้าชั้นเรียน
4. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง
 - 4.1 A_B กับ $\Sigma b_i e_i$
 - 4.2 SN กับ $\Sigma NB_j MC_j$
 - 4.3 PBC กับ $\Sigma C_k P_k$
5. คำนวณสมการถดถอยพหุคูณโดยให้ A_B , SN และ PBC เป็นตัวแปรทำนาย และให้ I เป็นตัวแปรเกณฑ์ ด้วยวิธีเข้าสมการพร้อมกันหมด (Enter method)

6. เพิ่มตัวแปรทำนาย MO เข้าในคำนวณในสมการข้อ 5
7. คำนวณสมการถดถอยพหุคูณโดยให้ I กับ PBC เป็นตัวแปรทำนาย และให้ B เป็นตัวแปรเกณฑ์ ด้วยวิธีเข้าสมการพร้อมกันหมด (Enter method)

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 คะแนนรวมของเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ความโน้มเอียงทางจริยธรรม และเจตนาเชิงพฤติกรรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางตรงกับทางอ้อม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับทางอ้อม การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงกับทางอ้อม เจตคติทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรม การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงกับเจตนาเชิงพฤติกรรมจากการหาสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย คือ เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความโน้มเอียงทางจริยธรรม กับตัวแปรเกณฑ์ คือ เจตนาเชิงพฤติกรรมด้วยวิธีสหสัมพันธ์แบบพหุคูณ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย คือ เจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม กับตัวแปรเกณฑ์คือ พฤติกรรมการเข้าห้องเรียนด้วยวิธีสหสัมพันธ์แบบพหุคูณ

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการวิเคราะห์ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆ ดังนี้

b_i	คือ	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเข้าห้องเรียน
e_i	คือ	การประเมินลักษณะของความเชื่อเกี่ยวกับการเข้าห้องเรียน
$\sum b_i e_i$	คือ	เจตคติทางอ้อมที่มีต่อการเข้าห้องเรียน
NB_i	คือ	ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง
MC_i	คือ	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

$\Sigma NB_j MC_j$	คือ	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมต่อการเข้าห้องเรียน
P_k	คือ	การรับรู้การควบคุม
C_k	คือ	ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม
	คือ	การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางอ้อมต่อการเข้าห้องเรียน
A_B	คือ	เจตคติทางตรงที่มีต่อการเข้าห้องเรียน
SN	คือ	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงต่อการเข้าห้องเรียน
PBC	คือ	การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงต่อการเข้าห้องเรียน
MO	คือ	ความโน้มเอียงทางจริยธรรมต่อการเข้าห้องเรียน
I	คือ	เจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าห้องเรียน
B	คือ	พฤติกรรมการเข้าห้องเรียน
N	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจที่ใช้ในการวิเคราะห์
n	คือ	จำนวนผู้ตอบในกลุ่ม i
M	คือ	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
S.D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด
β	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ดัดแปรทำนายในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน หรือสัมประสิทธิ์การถดถอย

ซึ่งผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงได้ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 6

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง (N=101)

รายการ	ลักษณะจำแนก	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	36	35.6
	หญิง	65	64.4
2. คณะ	วิทยาศาสตร์	30	29.9
	เศรษฐศาสตร์	15	14.9
	แพทยศาสตร์	13	12.9
	ครุศาสตร์	11	10.9
	วิศวกรรมศาสตร์	11	10.9
	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	10	9.9
	นิติศาสตร์	6	5.9
	ศิลปกรรมศาสตร์	2	2.0
	รัฐศาสตร์	1	1.0
	วิทยาศาสตร์การกีฬา	1	1.0
อักษรศาสตร์	1	1.0	
3. ชั้นปี	1	68	67.3
	2	28	27.7
	3	4	4.0
	4	1	1.0

ตอนที่ 2 คะแนนรวมของเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
ความโน้มเอียงทางจริยธรรม และเจตนาเชิงพฤติกรรม

ตารางที่ 7

คะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ของมาตร คะแนนต่ำสุดและสูงสุดของข้อมูลจริง มีขณิกเลข
คณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมาตรต่างๆ เมื่อวิเคราะห์รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
(N=101)

มาตรวัด	จำนวนข้อ	คะแนนต่ำสุด ของมาตร	คะแนนสูงสุด ของมาตร	คะแนนต่ำสุด ของข้อมูลจริง	คะแนนสูงสุด ของข้อมูลจริง	M	S.D.
A _B	8	-24	+24	-8	24	12.39	6.69
$\Sigma b_i e_i$	14x2	-84	+84	.79	8.57	5.52	1.73
SN	2	-6	+6	-4	6	3.44	2.27
$\Sigma NB_j MC_i$	4x2	-24	+24	-5.25	9	4.29	2.58
PBC	4	-12	+12	0	12	9.97	2.38
$\Sigma C_k P_k$	19x2	-102	+102	-2.26	6.47	2.89	1.45
MO	6	-18	+18	-3	18	10.46	4.99
I	4	-12	+12	-2	12	9.22	2.86

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 8

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ $\sum b_i e_i$, SN กับ $\sum NB_j MC_j$ และ PBC กับ $\sum C_k P_k$ เมื่อวิเคราะห์รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ($N=101$)

คู่สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
A_B & $\sum b_i e_i$.64**
SN & $\sum NB_j MC_j$.70**
PBC & $\sum C_k P_k$.27**

** $p < .01$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ $\sum b_i e_i$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง SN กับ $\sum NB_j MC_j$ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง PBC กับ $\sum C_k P_k$ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .01

ตารางที่ 9

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ SN, SN กับ PBC และ A_B กับ PBC ($N=101$)

คู่สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
A_B & SN	.37**
SN & PBC	.16
A_B & PBC	.35**

** $p < .01$

จากตารางที่ 9 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ SN และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ PBC แต่ละคู่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง SN กับ PBC ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกต่อกัน

ตารางที่ 10

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) สัมประสิทธิ์ถดถอย (β) ระหว่าง A_B กับ I , SN กับ I , PBC กับ I , MO กับ I , PBC กับ B สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่าง A_B , SN , PBC และ MO กับ I สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง PBC , I กับ B ($N=101$)

คู่สหสัมพันธ์	r^n	β	R	R^2
<u>การทำนาย I</u>				
รูปแบบที่ 1 A_B & I	.53	.36***	.61***	.38***
SN & I	.36	.18*		
PBC & I	.44	.28**		
รูปแบบที่ 2 A_B & I	.53	.31**	.64***	.40***
SN & I	.36	.13		
PBC & I	.44	.27**		
MO & I	.43	.18		
<u>การทำนาย B</u>				
PBC & B	.00	.01	.01	.00
I & B	-.01	-.01		

ⁿ. ส.ป.ส. ทุกตัวมีนัยสำคัญที่ $p < .001$

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากตารางที่ 10 พบว่าในการหาสหสัมพันธ์แบบที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ I , SN กับ I , PBC กับ I มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001, .05, .01 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า ในการหาสหสัมพันธ์แบบที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง A_B กับ I และ PBC กับ I มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .01

A_B สามารถทำนาย I ได้อย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001 และ .01 ในรูปแบบที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

SN สามารถทำนาย I ได้อย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .05 ในรูปแบบที่ 1

และ PBC สามารถทำนาย I ได้อย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .01

A_B , SN และ PBC ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของ I ได้ร้อยละ 38 และเมื่อเพิ่มปัจจัย MO เข้าในสมการวิเคราะห์พบว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนของ I เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40

PBC และ I ไม่สามารถทำนาย B ได้

จากผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ สามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

การทำนาย I (รูปแบบที่ 1) $B \sim I = .36 A_B + .18 SN + .28 PBC$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ได้เสนอไว้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมและการประเมินผลกรรมเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียน

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมและการประเมินผลกรรมเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนพบว่า มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อกันทั้งหมด ($r = .64, p < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และสนับสนุนทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่ว่า เจตคติเชิงพฤติกรรมได้รับอิทธิพลมาจากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมกับการประเมินเกี่ยวกับผลผลกรรม (ธีระพร อุวรรณโน 2535; Ajzen & Driver 1991) หรืออาจกล่าวได้ว่า เจตคติเป็นผลมาจากความเชื่อ หากบุคคลเชื่อว่าการกระทำหนึ่งๆ จะนำไปสู่ผลของการกระทำทางบวก บุคคลก็จะมีเจตคติต่อพฤติกรรมนั้นในทางบวก

สมมติฐานข้อที่ 2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงพบว่า มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อกันทั้งหมด ($r = .70, p < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 และสนับสนุนทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่ว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้รับอิทธิพลมาจากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงกับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (ธีระพร อุวรรณโน 2535; Ajzen &

Driver 1991) หรืออาจกล่าวได้ว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อที่ว่า หากบุคคลเชื่อว่าผู้ที่มีความสำคัญกับเขาต้องการให้เขาทำพฤติกรรมใด เขาก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ

สมมติฐานข้อที่ 3 การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมกับการรับรู้การควบคุมพบว่า มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อกันทั้งหมด ($r = .27, p < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 และสนับสนุนทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่ว่า การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมสามารถทำนายได้จากผลรวมของความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม และการรับรู้การควบคุม (ธีระพร อูวรรณโน 2535; Ajzen & Driver 1991) หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า บุคคลจะรู้ว่าตนสามารถกระทำพฤติกรรมได้ ก็เนื่องมาจากบุคคลรู้ว่าตนสามารถ หรือมีทรัพยากรมากพอสำหรับกระทำพฤติกรรม

สมมติฐานข้อที่ 4 เจตคติทางตรงของนักเรียนต่อการเข้าชั้นเรียน มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 5 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนิสิตในการเข้าชั้นเรียน มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 6 การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4, 5 และ 6 โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าห้องเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .53, r = .36$ และ $r = .44$ ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4, 5 และ 6 และสนับสนุนทฤษฎี

พฤติกรรมตามแผนที่ว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตนาเชิงพฤติกรรมของบุคคลคือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

สมมติฐานข้อที่ 7 เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จากผลการวิจัยพบว่า เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมสามารถทำนายเจตนาต่อการทำพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .61, p < .001$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 และสอดคล้องกับแบบจำลองในทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนภาคที่ 1 ที่กล่าวว่า เจตนาเชิงพฤติกรรมได้รับอิทธิพลมาจากเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม นอกจากนี้แล้วจากผลการวิจัยยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกคือ ผู้นำนักในการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมซึ่งพบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมส่งผลต่อเจตนาต่อพฤติกรรมมากที่สุด ($\beta = .36$) รองลงมาคือการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ($\beta = .28$) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีผลต่อเจตนาน้อยที่สุด ($\beta = .18$) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวนี้จะแตกต่างกันไปตามแต่ละลักษณะของพฤติกรรม และบุคคล ดังที่ Ajzen และ Driver (1991) (อ้างถึงในมัทนา สิริรัตนโนภาส, 1995) ได้อธิบายไว้ว่า ความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของเจตคติเชิงพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม อาจเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปได้ขึ้นอยู่กับแต่ละพฤติกรรม และแต่ละบุคคลที่เป็นผู้กระทำพฤติกรรมนั้นๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้สาเหตุที่ส่งผลให้เจตคติต่อพฤติกรรมมีน้ำหนักในการทำนายพฤติกรรมสูงที่สุด อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคล และผลที่ตามมาจากการทำหรือไม่ทำพฤติกรรม กระทบกระเทือนทั้งต่อตนเองและคนรอบข้างมากนัก ดังนั้นจึงการทำพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนจึงมีเหตุมาจากเจตนาของบุคคลเป็นส่วนใหญ่

สมมติฐานข้อที่ 8 เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความโน้มเอียงทางจริยธรรม สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความโน้มเอียงทางจริยธรรม มีความสามารถในการร่วมกันทำนายเจตนาต่อพฤติกรรมการเข้าห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .64, p < .001$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ แต่จากผลการวิจัยนี้มีสิ่งที่น่าสนใจคือ เมื่อนำความโน้มเอียงทางจริยธรรม ($\beta = .18$) เข้ามาร่วมทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมกลับพบว่า ค่าน้ำหนักในการทำนายของตัวแปรต่างๆ ลดลงไม่ว่าจะเป็น เจตคติต่อพฤติกรรม ($\beta = .31$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\beta = .13$) และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ($\beta = .27$) แต่ก็ทำให้อำนาจในการทำนายสูงขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 9 เจตนาเชิงพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 10 เจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 และ 10 โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างเจตนา การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และพฤติกรรมพบว่า เจตนาเชิงพฤติกรรม ($\beta = -.01$) และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ($\beta = .01$) ไม่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้ ($r = .01, p > .05$) ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ที่กล่าวว่า พฤติกรรมมีแนวโน้มมาจากเจตนาต่อพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นผลจากปัจจัยแทรกซ้อนหลายประการคือ เนื่องจากรายวิชาดังกล่าวมีการบันทึกคะแนนการเข้าชั้นเรียน และการร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยวิธีการที่เข้มงวด และคะแนนเหล่านี้มีค่าน้ำหนักค่อนข้างสูงในการประเมินผลการศึกษา ทำให้ถึงแม้นิสัยดีจะมีเจตนาหรือรับรู้อำนาจในการทำพฤติกรรมของตนมากเพียงไร แต่ผลสรุปคือนิสิตก็ต้องเข้าชั้นเรียนอยู่นั่นเอง ดังนั้นเจตนาหรือการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจึงไม่อาจทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ได้

โดยสรุป จากผลการวิจัยที่ได้อภิปรายไว้ข้างต้นพบว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ถึง ข้อ 8 แต่ข้อที่ 9 และ 10 ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน นั่นคือเจตคติทางตรงกับทางอ้อม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงกับทางอ้อม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางตรงกับทางอ้อม ต่างมีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และสามารถร่วมกัน

ทำนายเจตนาต่อการทำพฤติกรรมได้ แต่เจตนาต่อพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม กลับไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้

นอกจากนี้ยังพบว่า ความโน้มเอียงทางจริยธรรมเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถร่วมกับ องค์ประกอบเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมเพื่อทำนาย เจตนาเชิงพฤติกรรมได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความโน้มเอียงทางจริยธรรมมีส่วนช่วยให้นิสิตมีเจตนา ในการเข้าชั้นเรียนที่สูงขึ้นได้

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์โดยทั่วไปเพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์การเข้าชั้นเรียนรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปัจจัยที่ใช้ทำนายพฤติกรรมการณ์การเข้าชั้นเรียนตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมการณ์ตามแผนของ Ajzen (1985) โดยวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเข้าชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และเจตนาเชิงพฤติกรรมต่อการเข้าชั้นเรียนรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาการนำเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
3. เพื่อศึกษาการนำเจตนาเชิงพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมไปทำนายพฤติกรรมการณ์การเข้าชั้นเรียนรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
4. เพื่อศึกษาการนำเจตนาเชิงพฤติกรรมไปทำนายพฤติกรรมการณ์การเข้าชั้นเรียน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
 - 5.1 เจตคติต่อการเข้าชั้นเรียน กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลกรรมกับการประเมินผลกรรม
 - 5.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงกับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
 - 5.3 การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมกับการรับรู้การควบคุม
6. เพื่อศึกษาอิทธิพลของความโน้มเอียงทางจริยธรรมที่มีต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบ และการประเมินผลกระทบเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียน
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
3. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมและการรับรู้การควบคุม
4. เจตคติทางตรงของนักเรียนต่อการเข้าชั้นเรียน มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนิสิตในการเข้าชั้นเรียน มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาเชิงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
7. เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
8. เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความโน้มเอียงทางจริยธรรม สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
9. เจตนาเชิงพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
10. เจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ตอนเรียนที่ 7 ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2550 จำนวน 101 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชาย 36 คนและนิสิตหญิง 65 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ “แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเข้าชั้นเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)” ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซ็นและพีชไบน์ (1980) และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของไอเซ็น (1985, 1988, 1991) โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. สำรวจความเชื่อ กลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมที่มีต่อการเข้าชั้นเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จากนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน
2. สร้างแบบสำรวจและนำแบบสำรวจไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คนตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พลัส

1. คำนวณหาคะแนนเจตคติจากมาตรวัดเจตคติทางตรง และมาตรวัดเจตคติทางอ้อมที่มีต่อการเข้าชั้นเรียน
2. คำนวณหาคะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจากมาตรวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงและทางอ้อมที่มีต่อการเข้าชั้นเรียน
3. คำนวณหาคะแนนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม จากมาตรวัดการควบคุมพฤติกรรมทางตรงและทางอ้อมที่มีต่อการเข้าชั้นเรียน
4. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง
 - 4.1 A_B กับ $\Sigma b_i e_i$
 - 4.2 SN กับ $\Sigma NB_j MC_j$
 - 4.3 PBC กับ $\Sigma C_k P_k$
5. คำนวณสมการถดถอยพหุคูณโดยให้ A_B , SN และ PBC เป็นตัวแปรทำนาย และให้ I เป็นตัวแปรเกณฑ์ ด้วยวิธีเข้าสมการพร้อมกันหมด (Enter method)
6. เพิ่มตัวแปรทำนาย MO เข้าในคำนวณในสมการข้อ 5

7. คำนวณสมการถดถอยพหุคูณโดยให้ I กับ PBC เป็นตัวแปรทำนาย และให้ B เป็นตัวแปรเกณฑ์ ด้วยวิธีเข้าสมการพร้อมกันหมด (Enter method)

ผลการวิจัย

1. เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001 กับผลรวมของผลคูณของความเชื่อและการประเมินผลกระทบเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียน
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001 กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
3. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .01 กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมกับการรับรู้การควบคุม
4. เจตคติทางตรงมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001 กับเจตนาในการเข้าชั้นเรียน
5. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .05 กับเจตนาในการเข้าชั้นเรียน
6. การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .01 กับเจตนาในการเข้าชั้นเรียน
7. เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมร่วมกันทำนายเจตนาได้อย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001
8. เจตนาต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมและความโน้มเอียงทางจริยธรรม ร่วมกันทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญน้อยกว่า .001
9. เจตนาเชิงพฤติกรรม ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้
10. เจตนาเชิงพฤติกรรม การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ไม่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาในครั้งต่อไปควรที่จะมีการสำรวจความคิดเห็นในทุกตอนเรียนของรายวิชา เพื่อให้เกิดความตรงในการวิเคราะห์ผลการศึกษา

2. แบบสอบถามมีจำนวนคำถามมากเกินไป ทำให้ผู้ตอบเกิดความล้า และไม่ได้คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง ควรที่จะมีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างในชั้นระดับต้นมาตรและชั้นทดลองมาตร เพื่อสร้างความตรงให้กับมาตรมากขึ้น

3. ควรจะมีการควบคุมเกณฑ์ในการให้คะแนนการเข้าชั้นเรียน ควรจะมีการปรับเกณฑ์การเข้าชั้นเรียนที่ให้ผู้เรียนมีอิสระในการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมของตนเอง หรือทำให้เจตนาในการเข้าชั้นเรียนเกิดจากตัวผู้เรียนเอง เพื่อความตรงในการทำนายในครั้งต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ธีระพร อูวรรณโณ. (2535). เจตคติ: การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก. กรุงเทพมหานคร:

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดล้าเนา)

มันทนา สิริรัตโนภาส. (2538). การสำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนา และพฤติกรรมการบริจาคโลหิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎี พฤติกรรมตามแผน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิลาวัลย์ พุกษาจ่างกุล. (2548). การทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการอนุญาตให้ลูกอายุ 1-3 ปีรับประทานขนมตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาทันตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Pomazal, R.P. and Jaccard, J.J. (1976) An informational approach to altruistic behaviour. *Journal of Personality and Social Psychology*, 33, 317-326.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าชั้นเรียนวิชา มนุษยสัมพันธ์ (Human Relation)

เพศ _____ อายุ _____ ปี คณะ _____ ชั้นปี _____

ท่านเข้าเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์สม่ำเสมอหรือไม่ _____ ใช่

_____ ไม่ใช่ เพราะ _____

1. ในการเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) ท่านคิดว่าหากท่านเข้าชั้นเรียน จะก่อให้เกิดผลอะไรขึ้นบ้าง

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

2. ในการเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) ท่านคิดว่าว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่มีความสำคัญกับท่านที่นึกถึงเมื่อท่านจะเข้าชั้นเรียน

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____
9. _____
10. _____

3. ในการเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) ท่านคิดว่าหากท่านจะเข้าชั้นเรียน มีปัจจัยอะไรที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการเข้าชั้นเรียนของท่าน

	ส่งเสริม	ขัดขวาง
1. _____	_____	_____
2. _____	_____	_____
3. _____	_____	_____
4. _____	_____	_____
5. _____	_____	_____
6. _____	_____	_____
7. _____	_____	_____
8. _____	_____	_____
9. _____	_____	_____
10. _____	_____	_____

4. ในการเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) หากท่านเข้าชั้นเรียน ท่านคิดว่าสำหรับตัวท่านเป็นสิ่งที่

โปรดตอบคำถามศัพท์ เช่น ดี เลว สนุก น่าเบื่อ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้เท่าที่ท่านนึกได้ และระบุว่ามีความหมายทางบวกหรือทางลบสำหรับตัวท่าน

	ทางบวก	ทางลบ
1. _____	_____	_____
2. _____	_____	_____
3. _____	_____	_____
4. _____	_____	_____
5. _____	_____	_____
6. _____	_____	_____

- 7. _____ . _____
- 8. _____ . _____
- 9. _____ . _____
- 10. _____ . _____

ขอบคุณสำหรับความร่วมมือค่ะ

ภาคผนวก ข

สรุปผลการสำรวจแบบปลายเปิด

ตารางที่ ก

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสมของความถี่เกี่ยวกับผลของการเข้าชั้นเรียน ของ
 นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
 (N=25)

อันดับที่	ความถี่เกี่ยวกับผลของการกระทำ (b)	ความถี่	ความถี่ สะสม	ร้อยละ	ร้อยละ สะสม
1	ได้เพื่อนเพิ่มมากขึ้น	22	22	18.97	18.97
2	ได้พัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ของตนเอง	14	36	12.07	31.04
3	มีความรู้มากขึ้น	14	50	12.07	43.11
4	ได้ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	6	56	5.17	48.28
5	เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	5	61	4.32	52.6
6	ได้รู้จักตัวเองมากขึ้น	5	66	4.32	56.92
7	ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยสัมผัส	4	70	3.45	60.37
8	สนิทกับเพื่อนมากขึ้น	4	74	3.45	63.82
9	มีงานส่ง	4	78	3.45	67.27
10	ได้เกรด A	4	82	3.45	70.72
11	ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	3	85	2.59	73.31
12	ได้เจอเพื่อนในกลุ่มที่เรียนเดียวกัน	3	88	2.59	75.9
13	แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างเพื่อน	3	91	2.59	78.49
14	คลายเครียดจากวิชาอื่น	3	94	2.59	81.08
15	ได้ทำงานนอกสถานที่	2	96	1.72	82.8
16	พัฒนาความกล้าแสดงออก	2	98	1.72	84.52
17	เป็นผู้ฟังที่ดี	2	100	1.72	86.24
18	เกิดความคิดสร้างสรรค์	2	102	1.72	87.96

อันดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b _i)	ความถี่	ความถี่ สะสม	ร้อยละ	ร้อยละ สะสม
19	ได้หน่วยกิจเพิ่มโดยไม่ต้องเหนื่อยมาก	2	104	1.72	89.68
20	เข้าใจชีวิตมากขึ้น	2	106	1.72	91.4
21	เชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างคณะ	2	108	1.72	93.12
22	ได้เช็คชื่อ	1	109	0.86	93.98
23	มีเก้าอี้นั่ง	1	110	0.86	94.84
24	ได้พบอาจารย์	1	111	0.86	95.7
25	มีความสุข	1	112	0.86	96.56
26	ถามอาจารย์เมื่อสงสัยได้	1	113	0.86	97.42
27	ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1	114	0.86	98.28
28	ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน	1	115	0.86	99.14
29	ทำงานเป็นระบบมากขึ้น	1	116	0.86	100

ตารางที่ ข

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อนิสิต ที่นิสิตนึกถึงเมื่อจะเข้าชั้นเรียน ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) (N=25)

อันดับที่	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (b _i)	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	เพื่อนใหม่ที่เจอในวิชาเรียน	19	19	26.28	26.28
2	เพื่อนในคณะที่เรียนด้วยกัน	17	36	23.28	49.56
3	อาจารย์ผู้สอน	16	52	21.92	71.48
4	ตัวเอง	4	56	5.47	76.95
5	พี่ๆ TA	3	59	4.09	80.04
6	Buddy	3	62	4.09	85.13
7	พ่อแม่	3	65	4.09	89.22
8	กลุ่มที่ทำงานร่วมกัน	2	67	2.62	91.84
9	คนรอบข้าง	1	68	1.36	93.2
10	คนที่สามารถพูดคุยด้วยได้	1	69	1.36	94.56
11	คนที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1	70	1.36	95.92
12	เพื่อนที่แนะนำให้เรียนวิชานี้	1	71	1.36	97.28
13	คนหน้าตาดีในชั้นเรียน	1	72	1.36	98.64
14	พี่ที่แนะนำรายวิชานี้	1	73	1.36	100

ตารางที่ ค

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของปัจจัยที่ส่งเสริมและขัดขวางการเข้าชั้นเรียน
ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human
Relations) (N=25)

อันดับ ที่	ปัจจัยที่ส่งเสริม - ขัดขวาง	ส่งเสริม	ขัด ขวาง	ความถี่	ความถี่ สะสม	ร้อยละ	ร้อยละ สะสม
1	เพื่อน	/		12	12	11.11	11.11
2	กิจกรรมในชั้นเรียน	/		10	22	9.26	20.37
3	เวลาเรียนเข้าเกินไป		/	8	30	7.41	27.78
4	ติดธุระ		/	8	38	7.41	35.19
5	เกรดที่ดี	/		7	45	6.48	41.67
6	เนื้อหาของบทเรียน	/		6	51	5.56	47.23
7	งานที่ต้องส่งในวันนั้นๆ	/		5	56	4.63	51.86
8	คะแนนการเข้าชั้นเรียน	/		5	61	4.63	56.49
9	รูปแบบการสอน	/		4	65	3.7	60.19
10	อาจารย์ผู้สอน	/		4	69	3.7	63.89
11	ความง่วงนอน		/	4	73	3.7	67.59
12	งานกลุ่ม	/		3	76	2.78	70.37
13	การจราจร		/	3	79	2.78	73.15
14	คาบเรียนนานเกินไป		/	3	82	2.78	75.93
15	ความรู้ที่ได้	/		3	85	2.78	78.71
16	กิจกรรมในชั้นเรียน		/	3	88	2.78	81.49
17	Buddy	/		3	91	2.78	84.27
18	ตื่นสาย		/	3	94	2.78	87.05
19	เข้าเรียนไม่ทัน		/	3	97	2.78	89.83
20	ความขี้เกียจ		/	2	99	1.85	91.68
21	การถูกเรียกตอบคำถาม		/	2	101	1.85	93.53
22	สถานที่เรียนไกลจากคณะ		/	2	103	1.85	95.38

อันดับ ที่	ปัจจัยที่ส่งเสริม - ข้อขวาง	ส่งเสริม	ข้อ ขวาง	ความถี่	ความถี่ สะสม	ร้อยละ	ร้อยละ สะสม
23	เพื่อน		/	1	104	0.93	96.31
24	สภาพร่างกาย		/	1	105	0.93	97.24
25	ความเกรงใจผู้สอน	/		1	106	0.93	98.17
26	ความสนุก	/		1	107	0.93	99.1
27	คนหน้าตาดีในชั้นเรียน	/		1	108	0.93	100

ตารางที่ ๕

ความถี่ ความถี่สะสม ร้อยละ ร้อยละสะสม ของคำที่แสดงความรู้สึกที่มีต่อการเข้าชั้นเรียน ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) (N=25)

อันดับที่	คำแสดงความรู้สึก	ทางบวก	ทางลบ	ความถี่	ความถี่สะสม	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
1	ดี	/		20	20	20	20
2	สนุก	/		17	37	17	37
3	น่าเบื่อ		/	12	49	12	49
4	ง่วงนอน		/	5	54	5	54
5	เฉยๆ	/		4	58	4	58
6	ตื่นเต้น	/		4	62	4	62
7	ประทับใจ	/		4	66	4	66
8	เพลิดเพลิน	/		4	70	4	70
9	น่าสงสัย		/	3	73	3	73
10	รำเริง	/		3	76	3	76
11	เลว		/	2	78	2	78
12	เครียด		/	2	80	2	80
13	มีความสุข	/		2	82	2	82
14	ขำๆ	/		2	84	2	84
15	เซ็ง		/	2	86	2	86
16	จำเจ		/	2	88	2	88
17	สวย	/		2	90	2	90
18	รับผิดชอบ	/		2	92	2	92
19	เวลานาน		/	1	93	1	93
20	มันส์	/		1	94	1	94
21	น่ารัก	/		1	95	1	95
22	เก่ง	/		1	96	1	96

อันดับ ที่	คำแสดงความรู้สึก	ทางบวก	ทางลบ	ความถี่	ความถี่ สะสม	ร้อยละ	ร้อยละ สะสม
23	ภูมิใจ	/		1	97	1	97
24	ย่นั่น	/		1	98	1	98
25	ได้ความรู้	/		1	99	1	99
26	น่าสนใจ	/		1	100	1	100

ภาคผนวก ค

แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเข้าชั้นเรียน
ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สมัครเข้าชั้นเรียน

ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ที่สมัครเข้าชั้นเรียน เพื่อประกอบการทำโครงการทางจิตวิทยาระดับปริญญาบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ผลการวิจัยคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดตอบแบบสำรวจนี้ทุกข้อ ตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน และในแต่ละข้อ ท่านจะทำเครื่องหมาย / ได้เพียงข้อเดียวเท่านั้น สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ จะสรุปโดยรวม ดังนั้น ข้อมูลจากการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ขอขอบคุณอย่างสูงในความร่วมมือ
จิราพันธ์ บุญพอ
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน หรือเติม

ข้อความที่เหมาะสม

- ชื่อ _____ นามสกุล _____
- เพศ () ชาย () หญิง
- คณะ _____ ชั้นปี _____ รหัสนิสิต _____

4. เบอร์โทรศัพท์ _____ E-mail _____

ตอนที่ 2

แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สมัครเข้าชั้นเรียน

ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับ

ความรู้สึกท่านมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อในแบบสำรวจ

ตัวอย่าง การอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ ทำให้ฉันเรียนเก่ง

1. ถ้าท่านคิดว่าอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ เป็นไปได้มาก ก็จะทำให้ท่านเรียนเก่ง ก็ให้เขียน

เครื่องหมาย / ตรงช่องมากทางด้านซ้ายมือ ใกล้เคียงความเป็นไปได้

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก

พอๆ กัน

ชุดที่ 1 ในแต่ละข้อต่อไปนี้ ท่านจะทำเครื่องหมาย / ได้เพียงข้อเดียวเท่านั้น และโปรดทำ

เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

1. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้เพื่อนเพิ่มมากขึ้น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก

พอๆ กัน

2. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้พัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ของตนเอง

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก

พอๆ กัน

แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สมัครเข้าชั้นเรียน

ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ที่สมัครเข้าชั้นเรียน เพื่อประกอบการทำโครงการทางจิตวิทยาระดับปริญญาบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ผลการวิจัยคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดตอบแบบสำรวจนี้ทุกข้อ ตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน และในแต่ละข้อ ท่านจะทำได้เพียงข้อเดียวเท่านั้น สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ จะสรุปโดยรวม ดังนั้น ข้อมูลจากการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ขอขอบคุณอย่างสูงในความร่วมมือ
จิราพันธ์ บุญพอ
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน หรือเดิม

ข้อความที่เหมาะสม

- ชื่อ _____ นามสกุล _____
- เพศ () ชาย () หญิง
- คณะ _____ ชั้นปี _____ รหัสนิสิต _____

4. เบอร์โทรศัพท์ _____ E-mail _____

ตอนที่ 2

แบบสำรวจความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สมัครเข้าชั้นเรียน

ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับ

ความรู้สึกท่านมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อในแบบสำรวจ

ตัวอย่าง การอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ ทำให้ฉันเรียนเก่ง

1. ถ้าท่านคิดว่าการอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ เป็นไปได้มาก ที่จะทำให้ท่านเรียนเก่ง ก็ให้เขียน

เครื่องหมาย / ตรงช่องมากทางด้านซ้ายมือ ใกล้เคียงความเป็นไปได้

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก

พอๆ กัน

ชุดที่ 1 ในแต่ละข้อต่อไปนี้ ท่านจะทำเครื่องหมาย / ได้เพียงข้อเดียวเท่านั้น และโปรดทำ

เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

1. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้เพื่อนเพิ่มมากขึ้น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก

พอๆ กัน

2. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้พัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ของตนเอง

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก

พอๆ กัน

3. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้มีความรู้มากขึ้น
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

4. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

5. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

6. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้รู้จักตัวเองมากขึ้น
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

7. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่
ไม่เคยสัมผัส
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

8. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้สนิทกับเพื่อนมากขึ้น
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

9. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้มีงานส่ง
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

10. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้เกรด A
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

11. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้ฝึกการเป็นผู้นำและฝึ
ตามที่ดี
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

12. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้เจอเพื่อนในกลุ่มที่เรียน
เดียวกัน
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

13. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนทัศนคติ
ระหว่างเพื่อน
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

14. หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะทำให้กลายเป็นคนขี้อายจากวิชาอื่น
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

ชุดที่ 2 บุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้ ที่ท่านคิดว่าพวกเขาเห็นว่าท่านควรหรือไม่ควรเข้าชั้นเรียนใน
 วิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วเขียนเครื่องหมาย /
 ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

1. เพื่อนใหม่ที่เจอในวิชาเรียน คิดว่าฉันควรเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

2. เพื่อนในคณะที่เรียนด้วยกัน คิดว่าฉันควรเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

3. อาจารย์ผู้สอน คิดว่าฉันควรเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

4. ตัวฉันเอง คิดว่าฉันควรเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

ชุดที่ 3 โปรดพิจารณาว่า ท่านมีความต้องการมากน้อยเพียงใดที่จะทำตามความประสงค์ของบุคคล
 หรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้ ในแต่ละข้อ ท่านจะทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียง
 ช่องเดียวเท่านั้น

1. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามในสิ่งที่ เพื่อนใหม่ที่เจอในวิชาเรียนประสงค์ให้ท่านทำ
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

2. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามในสิ่งที่ เพื่อนในคณะที่เรียนด้วยกันประสงค์ให้ท่านทำ
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

3. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามในสิ่งที่ อาจารย์ผู้สอนประสงค์ให้ท่านทำ
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

4. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามในสิ่งที่ ตัวท่านเองประสงค์ให้ท่านทำ
 เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

ชุดที่ 4 โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียง
เครื่องหมายเดียว

1. บุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อฉัน คิดว่าฉันควรชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์

(Human Relations)

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

2. คนส่วนมากที่มีความสำคัญในชีวิตฉัน คิดว่าฉันควรชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์

(Human Relations)

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

ชุดที่ 5 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน
มากที่สุด เพียงข้อละช่องเดียวเท่านั้น และโปรดตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง การที่ฉันร้องเพลงเก่ง เป็นสิ่งที่ ดี หรือเลว

ถ้าท่านคิดว่าดี โปรดพิจารณาต่อไปว่า ดีมาก หรือ ปานกลาง หรือน้อย ถ้าท่านคิดว่า ดีมาก

ก็ทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง มาก ที่อยู่ใกล้คำว่า ดี ดังต่อไปนี้

ดี / _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

1. การที่ฉันได้เพื่อนเพิ่มมากขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

2. การที่ฉันได้พัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ของตนเอง เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

3. การที่ฉันมีความรู้มากขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

4. การที่ฉันได้รวมกิจกรรมในชั้นเรียน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

5. การที่ฉันเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

6. การที่ฉันได้รู้จักตัวเองมากขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอกๆ กัน

7. การที่ฉันได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยสัมผัส เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

8. การที่ฉันได้สนิทกับเพื่อนมากขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

9. การที่ฉันมีงานส่ง เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

10. การที่ฉันได้เกรด A เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

11. การที่ฉันได้ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

12. การที่ฉันได้เจอเพื่อนในกลุ่มที่เรียนเดียวกัน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

13. การที่ฉันได้แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างเพื่อน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

14. การที่ฉันได้คลายเครียดจากวิชาอื่น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

ชุดที่ 6 โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด และในแต่ละข้อต่อไปนี้ ท่านจะทำเครื่องหมาย / ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

หากฉันเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) จะเป็นสิ่งที่.....

1. ดี _____ เลว _____
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

2. สุก _____ นำข้อ
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

3. ว่างนอน _____ กระปรี้กระเปร่า
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

4. เฉยๆ _____ กระตือรือร้น
มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
พอๆ กัน

16. กิจกรรมในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของฉัน

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	
พอๆ กัน								

17. Buddy เป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของฉัน

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	
พอๆ กัน								

18. การตื่นสาย เป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของฉัน

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	
พอๆ กัน								

19. การเข้าเรียนไม่ทัน เป็นการส่งเสริมหรือขัดขวางการเข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) ของฉัน

ส่งเสริม								ขัดขวาง
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปานกลาง	มาก	
พอๆ กัน								

ชุดที่ 8 โปรดเขียนเครื่องหมาย / ทับตัวเลขเพียงตัวเดียวเท่านั้น ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ

ตัวอย่าง โอกาสที่ฉันจะมีร่างกายอ่อนเพลียจากการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

ถ้าท่านคิดว่า โอกาสที่ฉันจะมีร่างกายอ่อนเพลีย เกิดขึ้นได้มากที่สุด ก็ให้ทำเครื่องหมาย /

ทับตัวเลข (+3) ในช่องว่าง

มาก : ~~+3~~ : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

1. โอกาสที่ฉันจะมีเพื่อนจากการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

2. โอกาสที่ฉันจะได้ร่วมกิจกรรมจากการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

3. โอกาสที่ท่านจะคิดว่าเวลาในการเข้าชั้นเรียนเข้าเกินไป เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

4. โอกาสที่ฉันจะติดธุระก่อนการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

5. โอกาสที่ฉันจะได้เกรดที่ดีจากการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

6. โอกาสที่ฉันจะเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนจากการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

7. โอกาสที่ฉันจะต้องส่งงานจากการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

8. โอกาสที่ฉันจะได้คะแนนการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าชั้นเรียน เกิดขึ้นได้

มาก : +3 : +2 : +1 : 0 : -1 : -2 : -3 : น้อย

ชุดที่ 10 โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว

1. ฉันตั้งใจที่จะเข้าชั้นเรียน ในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

2. ฉันต้องการที่จะเข้าชั้นเรียน ในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

3. ฉันมีเจตนาที่จะเข้าชั้นเรียน ในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

4. ฉันตัดสินใจที่จะเข้าชั้นเรียน ในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

ชุดที่ 11 โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับ

ความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงครั้งเดียว

1. การเข้าชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ฉันควรกระทำเมื่อมีโอกาส

เห็นด้วย _____ ไม่เห็นด้วย _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

2. ฉันรู้สึกสบายใจ เมื่อไม่ได้เข้าชั้นเรียนในวิชามนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)

เห็นด้วย _____ ไม่เห็นด้วย _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

3. การหลีกเลี่ยงการเข้าชั้นเรียน เป็นการกระทำที่ขัดกับหลักการของฉัน

เห็นด้วย _____ ไม่เห็นด้วย _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

4. สำหรับฉันการเข้าชั้นเรียนเป็นการกระทำที่น่าอึดอัด

เห็นด้วย _____ ไม่เห็นด้วย _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

5. สำหรับฉันการหลีกเลี่ยงการเข้าชั้นเรียน เป็นการกระทำที่ผิดจริยธรรม

เห็นด้วย _____ ไม่เห็นด้วย _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

6. ฉันรู้สึกอยากเข้าชั้นเรียนเพื่อคนรอบข้างของฉัน

เห็นด้วย _____ ไม่เห็นด้วย _____
 มาก ปานกลาง น้อย 2 ข้าง น้อย ปานกลาง มาก
 พอๆ กัน

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี